

N:o 40.

Ank. till Riksd. kansli den 15 mars 1901, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter fiskaren Hans Martin Larssons i Klätta aflidna hustru Anna Larsson, född Alfsdotter. (I. A.)

Uti en till Riksdagen afåten proposition (n:o 47) af den 8 sistlidne februari meddelas, hurusom fiskaren Hans Martin Larssons i Klätta inom Tanums socken af Göteborgs och Bohus län hustru Anna Larsson, född Alfsdotter, aflidit den 13 juni 1897 utan att efterlemna några vid bo-uppteckningstillfället den 23 derpåföljde juli kända arfvingar.

I enlighet med af kammaradvokatfiskalsembetet efter stämning till lagtima vintertinget år 1899 med Tanums härad å förenämnde Hans Martin Larsson och hemmansegaren Sivert Lind, den sistnämnde i egenkap af god man för bemälda hustru Larssons okända arfvingar, framställt yrkande, hade häradsrätten genom utslag den 8 juni 1899, som vunnit laga kraft, förklarat, att hustru Larssons andel i hennes och hennes efterlevande mans bo skulle såsom danaarf tillfalla kronan, hvarjemte häradsrätten förpligtat Hans Martin Larsson att efter i laga ordning förrättad bodelning till kammaradvokatfiskalsembet redovisa danaarfsmedlen jemte fem procent ränta derå från den 14 februari samma år. Den 13 påföljde oktober hade bodelning förrättats efter hustru Larsson och, sedan dervid från tillgångarna afdragits, förutom andra poster, ett belopp af 510 kronor, enligt anteckning i bodelnings-

instrumentet, utgörande »utgifter för hushållet, tvätt, ved m. m.», och hvilka utgifter af Hans Martin Larsson förklarats utgöra dennes enskilda lefnadskostnader efter hustruns död, tillskiftats kronan ett belopp af 117 kronor 77 öre.

Efter det sistnämnda belopp jemte ränta, 5 kronor 30 öre, till kammaradvokatfiskalsembetet öfverlemnats, hade embetet i skrifvelse den 26 januari 1900 till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i förenämnda län anhållit, att, enär vid bodelningen från de gemensamma tillgångarne afdragits berörda post, 510 kronor, men de under samma post upptagna utgifter, derest de verkligen förekommit, syntes vara af beskaffenhet, att mannen Larsson bort ensam svara för desamma, Kongl. Maj:ts befallningshafvande ville låta affordra Larsson hälften af sistberörda belopp eller 255 kronor. Då emellertid Larsson vid anfordran vägrat att gälda nämnda belopp, hade, på åkärans af kammaradvokatfiskalsembetet, Tanums häradsrätt genom utslag den 18 augusti 1900, hvilket vunnit laga kraft, förpligtat Larsson att till kronan, såsom berättigad till danaarf efter hustru Larsson, utgifva omstända beloppet, 255 kronor, jemte sex procent ränta derå från den 13 oktober 1899.

Redan dessförinnan hade i en till Kongl. Maj:t den 23 mars 1900 ingifven skrift Larsson anhållit, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf, såväl redan utbetalda 117 kronor 77 öre med ränta som ock genom sistberörda utslag sökanden till utgifvande ådömda 255 kronor med ränta, måtte till sökandens förmån efterskänkas, till stöd för hvilken ansökning anförts, att sökandens ekonomiska ställning vore sådan, att, om jemväl sistberörda belopp uttoges, sökanden, som uppnått en ålder af 52 år och genom föregående ansträngande arbete numera vore oförmögen att med arbete förtjena sitt »ordentliga, årliga underhåll», blefve nödsakad försälja en honom tillhörig manbyggnad, hvarigenom sökanden blefve utan tak öfver hufvudet; samt att sökanden icke hade annan inkomst, än hvad han kunde förvärfva genom fiske, en förvärfvskälla, som emellertid under flera år lemnat ett ytterst klen resultat.

I anledning af berörda ansökning hade utlåtanden afgifvits ej mindre af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län, som, enär enligt inhemtade upplysningar sökandens uppgifter syntes vara med verkliga förhållandet öfverensstämmande, tillstyrkt bifall till ansökningen, än äfven af kammaradvokatfiskalsembetet, som *dels* meddelat, att den kronan tillskiftade behållningen i boet 117 kronor 77 öre jemte ränta, 5 kronor 30 öre, efter afdrag af aktoratsprovision utgjorde 110 kronor 77 öre, som i statskontoret innestode, att för uttagande af ofvanberörda, kronan tilldömda 255 kronor jemte ränta utmätning den 16

november 1900 hos sökanden verkstälts, dervid i mät tagits en vid tillfället till 1,000 kronor värderad manbyggnad, samt att embetet, på framställning af sökanden och i afvaktan på Kongl. Maj:ts beslut i förevarande ärende, lemnat sökanden anstånd med betalning af ifrågavarande skuld till den 1 nästkommande april, *dels ock*, med afseende å såväl hvad sökanden i ansökningen anfört som ock hvad Kongl. Maj:ts befallningshafvande yttrat, hemställt om aflåtande till Riksdagen af proposition i det af sökanden angifna syfte.

Med afseende å hvad i ärendet sålunda förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel finge efterskänkas till förmån för sökanden.

Statsutskottet, som icke haft något att erinra mot Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning, hemställer,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 15 mars 1901.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.
